

INHOUD

Voorkeursscenario

Woonbron toont ons voor
het eerst haar plannen

Onze petitie

We geven een update!

Eigen bijeenkomst

Samen met de Woonbond
nodigen we je uit

Burgerbrief

Laat jij ook van je horen?

Beste burenen,

Hierbij de nieuwsbrief van augustus. Langzamerhand loopt de zomervakantie ten einde en hopelijk hebben we allemaal genoten. In deze nieuwsbrief hebben we het o.a. over de bijeenkomsten die zijn geweest met Woonbron op 14 en 15 juli en onze eigen bijeenkomsten in september. Ook vertellen we graag nog een keer over de stand van zaken rondom onze [petitie](#) en de [vergadering](#) van Commissie Sociaal Domein en Wonen op 16 september. Tot slot hebben we JUT & JUL geïnterviewd. Mogen we jou ook interviewen? Dit horen we graag via ons e-mailadres wippoldernoord@gmail.com.

Voorkeursscenario

Op maandag 14 en dinsdag 15 juli heeft Woonbron bijeenkomsten georganiseerd in het wijkcentrum Wippolder en ons de plannen getoond. Ook hebben zij toegezegd de meningen van de bewoners mee te nemen in de plannen. Daarom gaan wij in september weer met Woonbron aan tafel om dit te peilen maar ook om de technische onderzoeken van de woningen te ontvangen. Al kunnen we onderhand wel stellen dat de slechte staat niet de reden voor sloop hoeft te zijn want de plannen wijzigen net zo snel naar samenvoegen en renoveren. Het resultaat van het gesprek delen we uiteraard weer met jullie.

Heb je de plannen gemist of wil je het nog eens bekijken? Onderaan [deze pagina](#) staan de foto's

Onze petitie

Ook vertellen we graag nog een keer over de stand van zaken rondom onze petitie. Deze hebben we aangeboden voorafgaand aan de raadsvergadering van 3 juli 2025. Deze is vervolgens [gestuurd naar het college van B&W](#) met het verzoek om een reactie aan de raad en het staat op de agenda voor de procedurevergadering van 16 september 2025 ([Commissie Sociaal Domein en Wonen](#)). In de procedurevergadering besluit de commissie over de wijze waarop ingekomen stukken worden behandeld. Er wordt dus nog niet inhoudelijk op ingegaan.

De commissie kan bijvoorbeeld besluiten dat zij voor de discussie met het college eerst in gesprek gaan met bewoners, bedrijven of een hoorzitting gaan organiseren. Bij vergaderingen kun je aanwezig zijn in de raadszaal in het stadhuis of [digitaal volgen](#). Uiteraard geeft het wel weer een signaal af als er geïnteresseerde bewoners aanwezig zijn voor het onderwerp.

Eigen bijeenkomst

Omdat wij begrijpen dat jullie veel vragen hebben over je rechten en wat te doen als de plannen van Woonbron doorgaan, organiseren wij eigen bijeenkomsten in het wijkcentrum Wippolder samen met de Woonbond op:

- Dinsdag 2 september van 18:30 tot 20:30 uur
- Donderdag 11 september van 18:30 tot 20:30 uur

We starten met een aantal vragen vanuit de bewonerscommissie en daarna is er tijd om vragen te stellen. Uiteraard kunnen de plannen van Woonbron nog wijzigen maar dan zijn we in principe alvast voorbereid op elke situatie. De omwonenden en andere ontvangers van deze nieuwsbrief zijn ook van harte welkom uiteraard. Dus heb je vragen of wil je gewoon even kennis maken? Je bent van harte welkom!

Burgerbrief

Omdat het belangrijk is dat de gemeente Delft onze zienswijze en zorgen ook meekrijgt, heeft iedereen o.a. de optie om een burgerbrief te sturen. Uiteraard regelt de bewonerscommissie het als geheel maar zo kun je zelf extra je stem laten horen. Hieronder volgt een voorbeeld om te kopiëren maar je mag dit natuurlijk ook zelf opstellen.

Naam afzender
Straat en huisnummer afzender
Postcode en plaats afzender
Telefoonnummer en e-mailadres

Gemeente Delft
Postadres: Postbus 78, 2600 ME
Delft

(Of stuur de brief digitaal via het [contactformulier](#))

Delft, (vul hier de datum in)

Geachte heer/mevrouw,

Met deze brief wil ik uw aandacht vragen voor het volgende onderwerp: renovatie en sloop/nieuwbouwplannen van Woonbron in Wippolder-Noord: de Simonsstraat, Jan Willem Frisostraat en Frederik Hendrikstraat. Ik ben inwoner van deze gemeente en wil graag een kwestie onder uw aandacht brengen die van groot belang is voor mij en mogelijk ook voor andere inwoners.

Probleembeschrijving:

(Beschrijf hier het probleem in detail)

Oplossingsvoorstel:

(Beschrijf hier je voorstel voor een oplossing in detail)

Reden voor dit verzoek:

(Geef een gedetailleerde en gemotiveerde toelichting waarom deze oplossing noodzakelijk is)

Ik zou het zeer op prijs stellen als mijn verzoek met de nodige urgentie en zorgvuldigheid in behandeling wordt genomen. Mocht u meer informatie nodig hebben of dit onderwerp in een persoonlijk gesprek willen bespreken, ben ik te bereiken via hierboven genoemd telefoonnummer en e-mailadres.

Bij voorbaat dank ik u voor uw aandacht en inzet.

Met vriendelijke groet,

(Vul hier je naam in)

Interview

Zomertijd, vakantietijd. Waar we ook zijn, onze Nieuwsbrief kun je overal lezen. Of het nu op je balkon is, in de tuin of ergens in een fijn vakantieland. Deze keer hebben we een lekker lang interview met Anja, een van de dames van Jut en Jul terwijl Janny, de andere dame, van een welverdiende vakantie geniet.

Jut en Jul is dat leuke winkeltje op de hoek van de Johan Willem Frisostraat en de Simonsstraat. Een winkel voor het goede doel, maar ook met een maatschappelijke en een sociale functie.

Anja vertelt: "Wij zijn hier nu bijna zes jaar geleden begonnen en dat was allemaal hartstikke goed. Woonbron heeft ons zeker geholpen zodat dat we hier konden gaan zitten. Eerst antikraak, naderhand door te helpen met de helft van de huur. Maar ja, die helft van de huur die blijft natuurlijk wel elke keer oplopen met de huurverhoging. Dus uiteindelijk zit je dan toch nog aan een behoorlijk bedrag".

Onlangs kregen de dames bezoek van een medewerker van Woonbron, een bezoek wat de dames niet snel zullen vergeten, want de boodschap die hij kwam brengen was absoluut geen leuke. Ze kregen ineens een brief onder hun neus met de mededeling dat ze hun handtekening onder de brief moesten zetten, omdat ze per december 2026 het pand uit moeten. En daar zijn ze natuurlijk behoorlijk van geschrokken. Daar wilden ze natuurlijk over nadenken.

Op een gegeven moment staat de bringer van de brief er weer om de brief op te halen. Dat dit zo snel gebeurde vonden ze raar. Anja en Janny dachten dat het nog wel even kon wachten zodat ze konden gaan uitzoeken hoe of wat en of er nog een andere mogelijkheid was, of wat dan ook. "Is goed," zei hij "dat kan, maar dan gaat wel de huur 100% omhoog". En daar zijn Anja en Janny heel erg van geschrokken omdat ze dat niet kunnen betalen. "Ook goed hoor", zei die man. "In dat geval kan je naar de rechter als je het er niet mee eens bent". Anja: "Ja, de rechter. Maar waar moeten wij dat geld vandaan halen?" De medewerker van Woonbron geeft aan dat hij daar niets mee kan. Dus of we dan willen tekenen of niet. "Uiteindelijk hebben we de brief getekend en meegegeven. Want we waren natuurlijk bang dat wij de volle 100% moesten gaan betalen. En dat lukt ons met die verhoging al helemaal niet meer. Dus dat is het einde voor ons, dachten we". Anja en Janny hebben nog wel de hoop dat via de Bewonerscommissie actie kan worden ondernomen.

Zoals gezegd is Jut en Jul een winkel met behalve hele leuke en absoluut mooie spullen ook een winkel met een groot maatschappelijk en sociaal hart waar Anja en Janny verantwoordelijk voor zijn. Ze worden hierbij regelmatig gesteund door vrijwilligers die zorgen dat de winkel blijf draaien als de dames druk bezig zijn met hun Foundation. Buiten dat ze een goede doelenwinkel zijn, waar ze onder andere schoolkinderen in Gambia mee helpen, vervullen ze ook een maatschappelijke functie. Anja vertelt: "Ja, we hadden helemaal nooit verwacht dat dit zou gaan gebeuren. Want we dachten gewoon, we gaan hier in de winkel zitten. Met wat kerstspulletjes en we gaan gezellig verkopen, dan gaan we er daarna weer uit en dan hebben we weer wat geld voor Gambia. Uiteindelijk werd het meer en meer een winkel. En je zag dat steeds meer mensen uit de buurt hier kwamen. En ja, een praatje en nog een praatje. En uiteindelijk zie je dat het heel vertrouwelijk wordt. En dan komen mensen hun verhalen vertellen. Dat je zegt, wow, dat hebben ze nog nooit aan iemand hebben verteld. En dat je dan denkt, nou zo, wij doen eigenlijk toch wel best veel goeds hier. Mensen die met de medicijnen aankomen of we alsjeblieft even willen kijken hoe ze dat in moeten nemen. Omdat ze niet weten hoe het werkt of wat precies op het etiketje staat. En natuurlijk onze prijzen, mensen mogen zelf bieden en dat is ook onwijs mooi".

Met Sinterklaas en de kerstdagen maakten de dames pakketjes, voor mensen met een kleine beurs. In eerste instantie voor iedereen die hiervoor langskwam. Dit bleek echter zo'n groot succes, dat werd besloten het via aanmelding te doen. Nou, dat hebben ze geweten het eerste jaar, zoveel aanmeldingen. Maar ze dachten, we gaan er gewoon voor. En het lukte. En toen met kerst, dachten ze, we gaan het gewoon weer doen. Mensen die het slecht hebben, gaan we gewoon helpen. Dat hebben ze toen ook via Facebook gedaan. Met het idee dat ze er tien zouden gaan helpen. Maar het werden er 105! Maar geen Jut en Jul als ze niet zouden helpen. Dus hebben ze een oproep gedaan. En dat had succes. Ze zijn geweldig geholpen door iemand die heel veel winkels is afgegaan zodat er kerstpakketten konden worden gemaakt. Het was één grote massa bij Jut en Jul en ze hebben echt alle 105 aanmelders kunnen helpen. Dat was echt schitterend natuurlijk. Het jaar erop hebben ze dat weer gedaan. Alleen op kleinere schaal. Alleen nog voor Delft. En dan via een privéberichtje, zodat kon worden geholpen met wat echt nodig was. Het jaar daarop is het gestopt, omdat er geen vraag meer was. Er zijn nu voedselbanken, cadeaubanken, speelgoedbanken, etc. Daar kunnen mensen nu ook terecht.

Bij Jut en Jul mag je gewoon bieden naar je eigen portemonnee. Als iemand een klein gezellig dingetje op tafel willen hebben, dan moet dat kunnen. Ook als je het niet kunt betalen, dan mag je het zo meenemen. Soms maakt iemand daar gebruik van, dat kan altijd gebeuren. Maar de sociale harten van Anja en Janny kunnen nooit nee zeggen. Wat ook als ze in de maling worden genomen door een klant, dan nog vinden ze dat ze die klant blij maken. Want het is gelukt om te doen wat ze van plan was te doen. Kinderen komen chillen bij Anja en Janny op de bank. Bij gebrek aan een Buurthuis. Lekker kletsen met de andere kinderen, meestal meiden. Gewoon knus. Als dit eindigt, is allemaal weg. Niet alleen voor Anja en Janny, maar ook voor iedereen die bij ze langskomt voor iets anders dan de leuke spulletjes in de winkel.

Op dit moment is er geen andere ruimte voor Anja en Janny waar ze hun spullen kwijt kunnen. Daarvoor zijn ze nu heel hard in Gambia bezig. Om allemaal dingen te doen waar ze geld uit kunnen gaan halen. Ze zijn daar nu ook een winkel aan het bouwen op hun terrein. Dat willen ze gaan verhuren. Daar komt dan een klein beetje geld uit, want de huren zijn daar natuurlijk heel laag. Ook zoeken ze zo'n karretje waar ze spullen mee kunnen vervoeren. Dus een aanhanger met een scootertje. Een soort tuk tuk. En dan een soort bezorgservice. Cement brengen bijvoorbeeld, van de ene plek naar de andere. Iemand betalen die dat doet en de rest gaat dan in het potje voor de kindjes.

Anja: "We zijn bezig om te kijken of we daar een bouwbedrijf kunnen gaan beginnen met de mensen die het huis daar hebben gebouwd en de waterput. We hebben al heel veel gereedschap opgestuurd. Naast de winkel wordt ook een wachtershuisje gebouwd. Hier komt de wachter te wonen". Omdat wij van de bewonerscommissie best nieuwsgierig zijn hoe het allemaal zo is gekomen met Gambia vragen we dit natuurlijk ook aan Anja. "Ik was samen met mijn man op vakantie naar een land waar veel mensen uit Gambia hun geld probeerden te verdienen. Ik vroeg me toen af waarom je van het ene arme land naar het andere zou gaan om geld te verdienen. Het jaar daarop zijn we samen naar Gambia gereisd en dat heeft mijn hele leven op zijn kop gezet. Zodra ik uit het vliegtuig stapte was mijn hart daar. En stond een heel koor voor ons, met drums en alles. Echt een welkom. Het was voor mij een beetje thuiskomen. We hebben die 2 weken veel dingen gedaan met de lokale bevolking en bij vertrek stonden ze allemaal bij de bus ons uit te zwaaien. Ik moest toen huilen en kon niet meer stoppen.

Kort hierna ben ik, op aanraden van mijn man, teruggegaan naar Gambia. Samen met Janny. Gewoon lekker twee meiden op vakantie, Anja en Janny. We zijn toen ook naar een familie gegaan die ik met mijn man had ontmoet en gevraagd waarmee we ze konden helpen. Ze zouden het heel mooi vinden als we hun plaatselijke voetbalvereniging aan tenues konden helpen. Wij dachten dat moet niet zo moeilijk zijn. "Terug in Nederland bleek het echter moeilijker dan gedacht want je hebt helemaal nog geen naam, niks. We weten helemaal niet waar de kleding naartoe gaat. Uiteindelijk kwamen we bij FC Twente terecht en die hadden een hele berging vol liggen die niemand wilde komen halen. Wel brengen, maar dat deden ze niet. Ik ben toen samen met Janny naar FC Twente gereden en hebben de hele Caddy sjok en sjok vol geladen. We zijn de tenues zelf gaan brengen zodat we zeker waren dat ze op de goede plek zouden komen.

"In Gambia kwamen we per toeval in een hospitaaltje terecht waar eigenlijk niets was. Terug in Nederland zijn we ook daar achteraan gegaan. Een bedrijf dat verbanddozen leeghaalt heeft die materialen geschonken en wij weer met de Caddy heen en weer om al het verbandmateriaal op te halen. We hebben het opgestuurd en we zijn er achteraan gereisd. In Gambia hebben we alles gesorteerd en pakketjes gemaakt en vervolgens door heel Gambia langs kleine hospitaaltjes gereden om die pakketjes af te geven. Paracetamol en Ibuprofen hebben we altijd nodig. Die donaties zijn altijd welkom en nemen we mee naar Gambia. We bezochten hospitaaltjes waar ze maar 1 plankje met verbandmiddelen hebben, geen grote ziekenhuizen. In die periode kwam een meneer langs die vroeg of we bij hem wilden komen kijken. Hij bleek een kraamkliniek te hebben. Ook daar was hulp welkom en terug in Nederland hebben we toen een oproep gedaan voor babyspullen. Nou, dat hebben we geweten. De winkel was overvol. Iedereen kwam spullen brengen. Sommigen kochten het zelfs op Marktplaats om te doneren. Allemaal nieuwe spulletjes. Zelfs een onderzoekstafel die we in Rotterdam konden gaan halen. Ook dat zijn we allemaal weer gaan brengen. Ja, en dan gaat het balletje rollen.

"Het was toen regenseizoen, we hoorden de regen keihard kletteren. Later bleek dat heel veel ijzeren golfplaat daken waren weggewaaid. Ook daarmee hebben we geholpen. Per weggewaaide plaat kregen ze een bedragje om nieuwe platen te kopen. En zo helpen wij eigenlijk elke keer als er wat op ons pad komt, we mogen geen nee zeggen, dus we helpen. "We hebben er nu wel een beetje een stop op gezet. Heel veel mensen weten ons te bereiken via WhatsApp, Facebook e.d. en vragen veel individuele hulp. Wij hebben echt voor onszelf gezegd dat we het beperkt moeten houden tot onze foundation en onze 25 kinderen die we helpen. Het is nu al heel moeilijk om te helpen. Mijn zoon gaat nu mee in september, hij wil ook heel graag helpen. Maar waar begin je? Het is moeilijk om zo uit het niets iemand te gaan helpen. Want is het betrouwbaar, is het niet betrouwbaar? Nu heeft hij bij zijn barbershop Nozem een oproep gedaan bij zijn klanten voor donaties. Ik weet niet wat er binnenkomt, maar hij wil met die centen ook gaan helpen.

Misschien dat wij dan met hem naar die mensen kunnen gaan die wij nu niet kunnen helpen. Dat zou schitterend zijn natuurlijk. We hebben wel gezegd onze foundation beperkt is. Wij kunnen niet verder. Ik heb nog niks tegen die mensen gezegd maar ik vind het wel een hele leuke surprise als we dadelijk klaar zijn. We zeggen dan, joh waar woon je? En is het in de buurt, dan rijden we er gewoon heen. "De schoolkinderen die we helpen gaan in september weer naar school. Dan kijken we, wat hebben ze dan nodig? Waar bestaat dat uit? We hebben nooit om geld gevraagd. Echt nooit. Maar nu moeten we echt om geld vragen. Wij zijn natuurlijk ook onze pakjes service kwijt, wat we gebruikten om de huur te betalen. Die inkomsten missen we nu. We hopen op een andere partij, maar niets is nog zeker.

Wat wij nu doen is echt vragen, bijna smeken. Wil je ons alsjeblieft helpen? Ik ga daar dadelijk in september weer naartoe, want we sturen gewoon geen geld. Wij willen alles zelf afhandelen. En dan ga ik zoals altijd de scholen weer langs om te zien en horen wat nodig is. Elk kind individueel. "Wij vragen normaal nooit om geld. Maar nu hebben we een QR-code liggen die mensen kunnen scannen om een donatie doen. Alles is welkom, hoe klein het bedrag ook is. We zijn ook bezig om mensen "vrienden van" te kunnen laten worden. Mensen kunnen dan een donatie doen, bijvoorbeeld elk jaar of elke maand, met een vast bedrag of eenmalig. We houden dan die vrienden op de hoogte van alles wat de Foundation doet en willen dan een keer per jaar een koffieochtend organiseren.

En misschien is het zelfs heel leuk dat mensen gewoon een kindje, zeg maar tussen aanhalingstekens, financieel adopteren. We kunnen dan dingen van zo'n kindje delen met de donateur. Er zijn natuurlijk verschillende bedragen voor scholen. Je hebt hele kleine bedragen, dat zijn de lokale scholen. En ook hogere scholen. We hebben nu twee kinderen die we al die jaren betalen. Die zijn nu naar de lerarenopleiding gegaan. Een jongen en een meisje. Hoe mooi is dat? Dat zij nu de lerarenopleiding doen is natuurlijk ook duurder. Wij gaan niet tegen die kinderen, of eigenlijk jongvolwassenen, zeggen dat we het nu niet meer betalen. Nee, dit is toekomst.

Misschien is dat wel een idee. Als mensen zeggen wij willen dat kind of die jongere graag onder onze hoede nemen en wij betalen gewoon elk jaar hun schoolgeld. Dan zijn wij er om foto's te maken en te delen zodat ze op de hoogte zijn en contact hebben met dat kindje. Dat is heel moeilijk te realiseren maar het zou wel heel mooi zijn eerlijk gezegd. Ik heb al een paar keer een oproep gedaan en er zijn gelukkig mensen die een donatie hebben gedaan. Maar we hebben nog niet kunnen zeggen dat is voor jouw kindje. Dat is nog niet gelukt. Als dat zou lukken, zou dat super zijn. Een vriend van een van onze kinderen wil ons hiermee gaan helpen om dit van de grond te krijgen. Zonder hulp van anderen lukt het ons niet meer.

"Soms krijgen we een grotere donatie, soms komt iemand elke maand iets brengen. Het eerst jaar is onze huur betaald door iemand die anoniem wil blijven. Iemand die zelf naar Afrika wilde na zijn pensionering, maar waar Corona tussen kwam. Hij heeft dat toen zo opgelost. Tijdens Coronatijd hebben we ook privémomenten gehad met kopers. Mede hierdoor konden we veel tafeltjes en stoeltjes sturen naar Gambia. Onlangs hebben we echter een aanbieding van 50 tafeltjes en stoeltjes moeten afslaan omdat we de verzending niet konden betalen. De school kon ons helaas niet sponsoren met de verzending. Een crowdfunding heeft ooit € 350,00 opgebracht. Hartstikke fijn, maar onze kring is niet zo groot. De braderieën die we georganiseerd hebben, hebben alleen maar geld gekost. De eerste keer kregen we de kraampjes gratis, daarna moest we huren. We moesten ook de gemeente betalen voor de grond.

"We hebben geen idee hoe het verder gaat. Dit pand is slecht geïsoleerd, dus in de winter vliegt de warmte er aan alle kanten uit. De gasrekening is altijd aanzienlijk, ook al stoken we zo weinig mogelijk. Ik hou mijn hart vast voor het moment dat die gasrekening op de mat valt". We bedanken Anja voor dit interview en wensen haar samen met Janny toe dat Jut en Jul nog lang kan bestaan en dat de Foundation vorm krijgt zoals ze dat voor zich zien.

Tot de volgende editie in september!

Voor alle vragen kun je ons bereiken door een e-mail te sturen naar: wippoldernoord@gmail.com. Heb je tijd over om wellicht een losse klus voor ons te doen? Of wil je deze nieuwsbrief niet meer ontvangen? Dan ontvangen wij dit ook graag per mail.